

Yedinci olarak "Âlim-ul-Gayb" sıfatını alalım.

Eğer insan normal şartlarda öğrenmesi imkânsız şeyleri bilir hale gelirse seçtiği kullarına bu bilgileri aktaran "Âlim-ul-Gayb" (Gayb[1] perdesinin arkasında kalanları bilen) bir zatın varlığı ispatlanmış olur.

Bazıları diyorlar ki böyle insanların gaybı bulmanın gizli bir yöntemini bulmuş olmaları mümkün değil midir? Belki bu yöntemi kullanarak evham dolu Allah kavramını ortaya atıyorlar. Ama bu itiraz yanlıştır. Eğer gerçekten gizli bir yöntem bulmuş olsaydılar neden bunu Allah'a mensup[2] etsinler ki? Neden Onu Yüce ve kendilerini bir hiç; Onu her şeyi bilen ve kendilerini hiç bir şey bilmeyen birisi olarak lanse edelerdi ki?

Meşhur mucit Edison bir şey icat ettiğinde ve diğer bilim adamları bir şeyi bulduklarında buluşlarını ulu varlıklara mı mensup ediyorlar? İstisnasız hepsi "biz yaptık; bizim değerimizi bilin" diyorlar. Ama "gayb" ile ilgili bir şey öğrenenler ilginç bir şekilde "bunda kişisel bir katkımız yoktur. Allah bize her şeyi anlatır ve biz ona göre hareket ederiz" diyorlar.

Ayrıca öğrenmiş oldukları gizli bir ilim olsaydı muhakkak evlatlarına aktarırlardı. Ama çoğu zaman böyle iddia edenlerin evlatları aynı iddiada bulunmuyor. Bunlar gösteriyor ki bu itiraz beyhude bir vehimdir.

Şimdi gaybden gelen bilginin nasıl "Âlim-ul Gayb" birisine dair ispat olduğunu anlatmak için birkaç örnek vereceğim.

İlk örneği Mehdi (a.s.) hazretlerinin birinci dünya savaşı hakkında yaptığı peşgoi dir[3]. Savaştan dokuz sene evvel bu bilgiyi basılı olarak herkese bildirmiştir. Verdiği detaylarda bütün dünyayı kapsayan bir felaketin baş göstermek üzere olduğunu söyledi. Bu felakette Rusya'nın çarı tahtından olup aşırı rencide edilecekti.

Bu gaybî haber birçok detay içermektedir. Birincisi uluslararası seviyede bir savaş öngörülüyor.

İkincisi Rusya'nın çarı bu felaket gerçekleşene kadar ülkesindeki küçük arbedelere rağmen tahtta kalacak. Üçüncüsü çar bu savaşa katılacak. Dördüncüsü bu savaşta çar hükümetini kaybedecek. Beşincisi savaşta tahtını kaybetmesine rağmen bütün zilletini ve aşağılanmasını kendi gözüyle görmeden öldürülmeyecek; son derece rezil edilecek.

Şimdi gelin bakın. Dokuz sene sonra Mesih-i Mevud hazretlerinin vefatından bile sonra bu gaybî haber nasıl kelime kelime doğru çıktı. Bu ne kadar büyük bir mucizedir. Azıcık düşünen birisi bunun her şeyi bilen bir varlığın olduğuna dair ne kadar güçlü bir delil olduğunu anlayabilir. Rusya'nın çarlığı ne kadar oturaklı ve güçlü bir hükümet idi ama birden bire değişen şartlar onu o kadar rezil etti ki taşıyürekli bile hikâyesini duyunca içinde merhamet duygusu hissediyor. Tahttan indirildiğinde kendisi ordunun başındaydı. Başkentten kendisine gelen telgraf ülkede arbedelerin ve gösterilerin arttığını söylüyordu. "İnsanları sakinleştirin" diye cevap yazdı ama gelen telgraf "Anlattıklarımızı kimse dinlemiyor" şeklindeydi. "Öyleyse güç kullanın" dendi ama gelen cevap "güç kullanınca durum daha da vahimleşti" idi. "Öyleyse ben kendim dönüyorum" demiş çar ama daha yoldayken bir telgraf daha almış. Durumun daha da kontrolden çıktığını söylüyordu bu telgraf. Bunun üzerine çar işe yarar diye valisi değiştirilsin diye yine telgraf çekiyor, ama daha yolculuğu bitmemişken gelen telgraf "artık dönmeseniz sizin için daha iyi olacaktır" mesajını getiriyor. Kendisine güvenen çar "yok ben geleceğim" diyor ve bir sonraki telgrafta durumun tamamen sivil savaşa döndüğünü öğrenmesine rağmen "ben bunların hakkından gelirim" deyip dönüş yolculuğuna devam ediyor. Yalnız biraz sonra bir tren istasyonunda yeni hükümetin temsilcileri trenini durduruyorlar ve ellerindeki yakalama emri her şeyi anlatıyor. Bütün gücüne rağmen İngiliz imparatorluğunun bile korktuğu çar güçlü bir hükümdar olarak trene binmişti ama sıradan bir savaş esiri olarak trenden indirildi.

Sonradan yaşadıkları gerçekten acı vericidir. Holiganlar tarafından gözlerinin önünde kızlarına tecavüz edildi ve çarda izlemeye mecbur edildi. Mesih-i Mevud'un;

İtirazlar ve cevap:

Sıfatlarla ilgili delilleri verdikten sonra şimdi bu konuda yapılan bazı itirazları da anlatayım.

Örneğin deniliyor ki biz uzun ve eski tartışmalarla tatmin olamayız. Eğer bir doğruluk payı varsa hiç değilse üç sıfatını bize gösterin. Birincisi Allah'ın İlmî, ikincisi onun Kudreti ve üçüncüsü onun Hâlik olması. Eğer O Âlim ise al işte burada bir kitap var. Okuyversin. Eğer Kadir ise buradaki saman parçasını yerinden oynatsın. Eğer Hâlik ise buradaki topraktan başka bir şey yapıversin.

Vâdedilen Mesih Allah'ın ona gaybden bilgi verdiğini iddia edince papazlardan birisi "Ben bir zarfın içine bazı soruları yazıp koyacağım. Siz Allah'ınıza ne olduklarını sorup cevap veriniz" demiş. Buna cevaben Mehdi hazretleri (a.s.) "Hâdi senin bu isteğini kabul edelim ama bir şartla. Hıristiyanların bir cemaati doğru cevapları bulunca İslamiyeti kabul edeceğini ikrar etsin. Allah istek üzerine gösteri yapan değildir ki herkesin istediği gibi hareket etsin" dedi.

Sözün özü inkâr edenler Allahın Âlim, Kâdir ve Hâlik sıfatlarının örneklerini istedikleri zaman ve istedikleri şekilde istiyorlar.

Bunun cevabı şudur ki her sorunun iki gerekçesi olabilir. Soru ya kendi bilginizi artırmak için sorulur ya da karşınızdakinin bilgi düzeyini ölçmek için. Her iki durumda da soru sorulan kişinin haysiyetine uygun şekilde sorulur. Örneğin bir er yüzbaşıya bir şey sorma durumunda olursa kulağından tutup "söyle bakayım; falanca şey nasıl olmuştur" diye sormuyor. Bunun yerine bütün konuşma adabına uyarak sorusunu dile getiriyor. Yukarıımızda olan birisiyle konuşma adabları farklıdır ve aşağıımızda olan birisiyle farklı. Allah'ın var olduğunu iddia edenler Onu bir öğrenci veya iş arayan bir çırak olarak sunmuyorlar ki siz hemen kollarınızı sıvayıp patron sandalyesine geçip Onun imtihanını almaya kalkasınız! O Hükümdardır; bütün hükümdarların Malikidir; Sahibidir. O Hakim'dir, Hâlik'dir Muhsin'dir. Bizim her zerremiz Onun eseridir. Eğer farzımuhal birisi bir soru sormak istiyorsa kime sorduğunu unutmamalıdır.

Hele bir düşünün. Birisi ben şehrin valisiyim veya Emniyet müdürüyüm derse hanginiz "önce bizim verdiğimiz soruları bir çöz. Ona göre ne olduğunu anlarsınız" diyorsunuz? Dünyada üst seviyeli yöneticilerin öyle olup olmadıklarını öğrenmek için kimse böyle bir yol izlemiyor. Muhakkak şüpheli bir durum olursa kanıtları istiyoruz ama onlar nasıl bir kanıt uygun görürlerse, iddialarının ispatı olduğu sürece kabul etmek zorunda kalıyoruz. Bizim istediğimiz tarzdan bir ispat olmak zorunda değildir. Hangi çırak "önce ben bu üstat adayının sınavını alacağım. Sonra üstadım olabilir mi olamaz mı diye karar vereceğim" demiştir. Eğitimi başlayınca zaten üstadın ne kadar üstat olduğu ortaya çıkacaktır.

Bir kralın misalini verelim. Birisi kral hakkında ata binebilip binemediğini öğrenmek istiyorsa "falanca ata binip falanca sokaktan geçerse ancak o zaman ata binebildiğini inanırım" diyemez. Eğer krala yakın birisiyse zaten adaba uygun bir şekilde doğrudan soracaktır. Değilse krala yakın olanlardan bu bilgiyi almaya çalışacaktır. Gücü buna bile yetmiyorsa sarayının yakınında bir yerde saklanıp kralın ata binip dışarı çıkmasını bekleyecektir. Doğrudan krala gidip "gel bakayım; sınavını alacağım" derse bu küstahlığın cezasını alacaktır.

Aynı şekilde unutmamalıyız ki Allah bizim astımız değildir. Tersine biz onun astıyız. Galip ve herkesin hükümdarı O dur. Onun hakkında "bizim dediğimiz gibi yaparsa inanırız" demek doğru değildir. Böyle durumlarda Allah'a yakın olan elçilere sormak gerekiyor. Onlar Allah'ın şanına uygun ve hiçbir adabı eksik etmeden bu sorulara cevap ararlar. Eğer doğrudan biz kendimiz sormak istiyorsak bütün adaplarına uygun bir şekilde sormak zorundayız. Sonra Allah lütfedip sorumuza cevaben ne kanıt sunarsa hakikaten kanıt olduğu müddetçe bize kabul etmek düşer. Küstahça başımızı kaldırıp "öyle değil böyle olsun" demek değil.

Denilebilir ki kralın örneği doğru değildir. Kral sonuçta insandır, her istediğimizi yerine getiremez. Allah ise bunları yapabilir. Öyleyse neden Ondan istediğimiz şekilde bir kanıt istemeyelim. Bir kere bu iddia zaten yanlıştır. Kral halkın onu sınamasını, vakti olmadığı için kabul etmiyor değildir. O böyle yöntemleri kendi haysiyetine uygun bulmadığı için bunları ret ediyor. Öyleyse kralların Kralı olan Allah nasıl her ağızdan çıkan sesi kabul edebilir. Ayrıca eğer herkesin dediğini yaparak Allah'ın varlığını ispatlamaya kalkarsak aslında yapmak istediğimizi imkânsız hale getiririz.

Farz edelim ki sundarsingh ve atmasingh adında birbiriyle davalı iki kişi olsun. İkisi de "benim gözümde bu davayı kazanmam Allah'ın varlığının en büyük ispatıdır" deseler Allah kimin dediğini yapsın. Birisinin isteğini yerine getirince diğerinki olmamış oluyor. Dünya savaşında Almanlar "biz kazanırsak Tanrıya inanırız" derken İngilizler de aynı şeyi söylüyorlardı. Savaşta başarı ancak bir gruba nasip olabilirdi. Bu yöntemle diğer grup Allah'ı inkâr etmeye devam edecekti. Bu yolu izlersek dünyanın yarısı mağdur olacaktır. Hırsızlar çabaları boşa gidince "Allah yoktur" diyecekler ve evi soyulanlar "Allah olsaydı bizi korurdu. Bu durumda Ona nasıl inanalım?" diyeceklerdir. Bir kapris uğruna bütün kanun mahvolacaktır. Eğer denilirse ki en azından bir kişiye bu ispatlar verilirse biz de inanırız o zaman biz de deriz ki zaten durum budur. "Ben gördüm" diyenlerin sunduğu kesin delilleri ret edenler sizsiniz! Eğer kişisel olarak "benim istediğim tarzda ispat verilmek zorunda" dersiniz o zaman diğerlerinin ne suçu var? Aynı şekilde "benim istediğim şekilde ispatlansın" hakkı herkese verilmek zorunda kalınacaktır. Dünyada iman artacağına küfür ve dinsizlik artacaktır.

Velhasıl Allah'ın sıfatlarını müşahede etmek mümkündür ama bu Onun iradesi ve gösterdiği yöntemle mümkündür. Mucizelerin yerini ve tipini kararlaştırmak bizim işimiz değildir.

Hız. Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed

Allah (c.c.) adlı eserinden

[1] Gayb kelimesi genelde yanlış anlaşılıyor. Gayb her zaman gelecekle ilgili olmak zorunda değil. Önemli olan ilgili kişinin o bilgiye sahip olmasının imkânsız olmasıdır. Örneğin hiç okumamış birisi birden bire ancak bilim adamların bilebileceği ince bir teorik kavramı açıklarsa bu onun için "gayb" sınıfına girecektir.

[2] İsnad ve mensup benzer manalı kelimelerdir. Ancak isnad negatif anlam taşır. Kötü bir şeye isnad, iyi bir şeye mensup edilir. Burada pozitif anlamda kullanılmıştır.

[3] Aşağı yukarı kehanet anlamı taşıyan bir kelime

[4] Kudretli birisinin var olduğunu ispatlayan ilim

"Çar bile olursa o büyük afet gelince durumu vahim olacaktır." Heybetli gaybî haberi doğru çıktı.

Bu sıfatla ilgili kendimden küçük bir tecrübeyi de anlatayım.

Cemaatimize mensup olan bir doktor hakkında Basra'da öldürüldüğüne dair haber geldi. Haber gelmeden birkaç gün evvel onun anne ve babası Kadiyan'a ziyaret amacıyla gelmişlerdi. Geldiklerinde onları son derece yaşlanmış ve zayıf bulmuştum. Ölüm haberi gelince aklıma hemen onların o zayıf hali geldi. Doktor beyin onların biricik evladı olduğunu düşündüm (Sonradan başka çocukları da olduğunu öğrendim ama o anda bilmiyordum) ve kalbim son derece hüznle doldu. Her ne kadar geç kalınmış olsa da ilginç bir şekilde ve tekrar tekrar "Keşke ölmeseydi" düşüncesi aklıma gelmeye başladı.

Gece yattığımda rüyamda üç gün önce yeniden hayata döndüğünü gördüm. Ertesi gün bazı akrabalarım bu rüyayı anlattım. Kardeşim doktor beyin Kadiyan'da oturan bir kardeşini tanıyordu. O da rüyamı ona anlattı. Kardeşi de bu haberi aynen anne babasına yolladı. Onlardan gelen cevap şöyleydi:

"Bu rüya gerçekleşmiştir. Irak'tan gelen son habere göre ölüm haberi yanlışmış. Sadece birileri tarafından kaçırılmıştı ve sonradan fırsat bulunca onların ellerinden kaçmış. Şimdi iyidir."

Buna benzer başka bir olayı anlatayım. Geçen sene Keşmir'e gittiğimde rüyamda bana uçakla mektup geldiğini gördüm. Arkadaşlara anlattım ama kendim unuttum. Birkaç gün sonra bir mektup gelmiş ve üzerinde "BY AIRFORCE" (Yani hava kuvvetlerinin uçağıyla) yazıyordu. Görünce Mesih-i Mevud'un birinci halifesinin oğlu Abdül Selam Bey bana rüyamı hatırlattı. Bunlar Allah'ın "Âlim-ul-Gayb" olmasının örnekleridir.

Bunlar dışında iktidari ilim[4] de Allah'ın varlığına dair bir delildir. Bunun ana örneği Kûr'ân-ı Kerîm'in kendisidir. İddia şudur ki hiç kimse bunun gibi bir kitap yazamaz. Hatta sadece uzunluğu üç ayeti kadar olan bir yazı bile yazamaz. Kûr'ân-ı Kerîm herkesin kullandığı kelimeleri kullanıyor. Arapça bilenlerin arasında İslamiyet'e karşı olan din adamları varken, bütün dinlerden nefret eden ateistler de var. Ama bugüne kadar kimse bu iddiayı çürütmek için cesaret edememiştir.

Vâdedilen Mesih Arapça kitaplarının da benzersiz olduğuna dair iddiada bulunmuştur. Hatta varsa bu konuda şüpheye düşen benzerini yazsın getirsin diye meydan okumuştur. Kendisi Acem idi ama karşısındakiler hem Acem hem Arap dünyaca tanınmış din adamlarıydı. Kitaplarında hatalar olduğunu iddia edenlerin hiç birisi bu meydan okumasına cevap vermemiştir.

Geçenlerde İngilizlerin arasında çok büyük bir Arapça uzmanı olarak bilinen Profesör Margolet buraya geldi. Konuşmalarımızın arasında "Kur'ân da ki mucize günümüzde de gösterilebilir mi?" diye sordu. Ne kadar ilginçtir ki Allah onu zaten var olan bir iddia hakkında soru sormaya zorladı. "Evet" dedim. "Günümüzde de gösterilebilir; hatta gösterilmiştir" dedim. Sonra Vâdedilen Mesih'in "Al-Huda" adında ki kitabını önüne koydum ve dedim ki Vâdedilen Mesih bu kitabın benzerini getirene yirmi bin rupilik ödülün ilanını vermişti. Ben de isterseniz aynı ilanı tekrarlayıp yazıp verebilirim. Bunun üzerine profesör bir şey demedi.

Allah'ın sıfatlarından size birkaç örnek verdim. Bunlardan anlaşılıyor ki aslında Allah'ın her bir sıfatı onun varlığının bir delilidir. Onun varlığını ispat etmek için başka felsefelere ihtiyacımız yoktur. Birisi sorduğunda o an da en uygun olan sıfatı ispat olarak sunulabilir. Kimsenin buna dayanma gücü yoktur. Allah'ın bildiğimiz en azından doksan dokuz sıfatı vardır. Bunların hepsi birer delildir.